

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

foto Dominik David

Představujeme: Kondor

SAFE mapoval dobrovolníky s dětmi a mládeží

Sametky 2015

Jaro v dětských skupinách

Kdyby se mě někdo zeptal před dvaceti lety, které roční období mám nejraději, nechápavě bych na něj hleděl. Přece mám rád všechna roční období úplně stejně. Každé je něčím nádherné a žádné bych nestavěl na první místo. Dnes bych asi odpovídal jinak: „Samozřejmě jaro!“

Naši předci dobře věděli, jakou moc a sílu v sobě jaro skrývá. Čekali na první paprsky, které se dotknou menhiru, aby mohli zasít novou úrodu. Byl to čas obřadů a oslav. Kouzelný čas, kdy se během několika týdnů příroda promění v přepestrou hru barev a odstínů. Časy se změnily, ale kouzlo znovuzrození přírody nám zůstává.

V dětských skupinách jako by příroda bila na poplach. Nastává čas jarních výprav, poznávání přírody, sprádaní plánů na letní táboření. Konečně můžeme chodit v kraťasech a běhat po loukách bosí. Konečně je tady opojná vůně keřů a květin. Pro všechny dětské skupiny je jaro jakousi pomyslnou startovní čarou v poznávání přírody. Zpočátku lze držet krok a radostně pozorovat první podběly u cesty a jaterníkové koberce v lese, sasanky, které s večerem zavírají své sněhové květy. Teprve s postupujícím jarem se tempo růstu zrychluje a příroda svou mnohotvárností nám začíná utíkat. Každý rok se můžeme v jejím poznání posunout o kus dál.

Jaro je časem herbářů, atlasů a poznávání. Jaro je časem, kdy se odvážné klukovské plány mohou stát skutečností. Konečně můžeme na výpravu do skalních měst, o kterých se nám celou zimu zdálo. Dobrý vůdce či náčelník si nenechá ujít příležitost zasít v tomto zjitřeném čase do dětských srdcí semínko touhy po dobrodružství, po poznání, po přátelství. A pokud tak učiní ve správný čas, dočká se žně.

Jaro je časem her. Je dobré připomenout si ty nejprostší a nejstarší. Můžeme vyřezávat píšťalky, zahrát si na výpravě s hliněnými kuličkami nebo zkusit vyřezat špačka a odpálit jej pálkou. Dejme prostor společnému plánování, přípravám, chystání. S blížícím se létem jsou diskuze o něm čím dál častější a nevědomky sprádadají pavučinu přátelství.

Je dobré se dozvědět něco o obřadech, kterými naši předkové uctívali příchod jara. Pokud ctíme přírodní sílu, připravme i v naší skupince podobný obřad vítání jara. A není to jen vynášení Morany. Pokud vnímáme sami kouzelnou moc jarní přírody a učíme ji vnímat i naše mladší členy, vede nás to k pokoře. A ta myslím v dnešní společnosti trochu chybí. Přeji nám všem krásné jaro.

Jan Bejček

Liga lesní moudrosti

Letos na podzim hodlá Česká rada dětí a mládeže již počtrnácté předat vytipovaným laureátům svoji **výroční Cenu Přístav**. Znovu se Vám tedy otevírá možnost navrhnout na zmíněné ocenění právě toho „svého“ ochotného úředníka nebo úřednici, politika či političku nebo představitele firmy přívětivě k dětským a mládežnickým spolkům. ČRDM přijímá návrhy na udělení Ceny Přístav 2015 do 31. 7. Zájemci naleznou bližší podrobnosti o Ceně Přístav včetně pravidel pro její udělení na internetové adrese pristav.crdm.cz

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace
Ministerstvem
kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13/A8,
ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99
ze dne 29. 3. 1999

Redakce:
Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
110 00 Praha 1
tel.: 211 222 870
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Sazba a lito
Michala K. Rocmanová,
akad. mal.
Tiskne REFOS, Praha
Fotografie z archivu ČRDM
a jejich členských sdružení.

16. ročník
Toto číslo vyšlo
v červnu 2015.

*Foto na titulní straně
Dominik David, Junák – český
skaut: Ivančena 2015*

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

*Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz*

Kadetské jaro

Teploty letošního jara spíš připomínaly leden, a tak jsme dlouho očekávané vodácké soustředění na Moravě museli zrušit. Ale když Havlovický vodník pro všechny vodáky otevíral Úpu, nemohli jsme už chybět.

A tak navzdory venkovní teplotě, blíží se nule, a protestujícím maminkám, jsme ihned, jak vodník otočil klíčem, vypluli do chladných vod. Ujeli jsme sotva 8 km říčních, a už na slatinském jezu nám ze zmrzlých rukou vypadla pádla. Vytáhli jsme tedy lodě a ustoupili do tepla domovů.

Ale už za týden jsme znovu na řece a tentokrát jsme dopluli přes celé ratibořické údolí až do Zlíče. To už jsme ujeli 16 kiláčků a sjeli všechny splavy, včetně obávané „Viktorky“ bez jediného „čochtana“. Pak už teploty začaly pomalu připomínat jaro a Labská přehrada hlásila, že pustí do Labe pár kubíků vody navíc. Cíl další výpravy byl tedy jasný. Zamířili jsme tentokrát k horám, a ještě před polednem jsme už stáli kousek před Vrchlabím u skoro prázdného řečiště. Trochu s nedůvěrou jsme vytáhli své vodácké nádobíčko, nafoukli lodě, nasoukali těla do neoprenů a vest, na hlavu helmu, do ruky pádlo. A usedli na šutry v řece a čekali. Netrvalo dlouho a přes korunu jezu se přehoupala vlna, pak druhá a pak – no, pohádka.

Vody najednou plná řeka, Labe pěnílo, cákalo, vytvářelo válce, zabaláky, jámy a boule. A k tomu sluníčko nad hlavou. Co si může vodák víc přát. Lodě poskakovaly na vlnách, svaly na rukou pracovaly, posádky čarovaly s pádly. Na jezích se moc nečekalo, všechny byly díky velké vodě sjízdné, adrenalin stoupal, okolo projíždějící i postávající vodáci na náš účet nešetřili chválou. Až dole, když se u Nových Zámků řeka zklidnila, byl čas si uvědomit, jakou krásu jsme

prožili. Takový malý vodácký zázrak, za kterým se musí jinak vyjet daleko, až na řeku tekoucí z ledovců. A tak jsme mohli zúročit výcvik a tvrdou zimní přípravu, ověřit své síly a posílit vodácké sebevědomí.

Jaro už je v plném proudu a my znovu vyjíždíme. Tentokrát dost daleko. Do Litoměřic na Železného tomíka. To je celostátní závod pořádaný jako triatlon, tj. pár kiláčků na lodi, kole a běhu ve dvoučlenných hlídkách. Trať je pro každou věkovou skupinu samozřejmě různě dlouhá, ale náročná a těžká určitě pro všechny stejně. Po ujetí spousty kiláčků v autobuse a noclehu v Novém Boru jsme si spluli meandry řeky Plouč-

nice. Krásný byl začátek, kdy řeka teče vytesanou průrvou skrz kopec.

A potom už jsme se v sobotu ráno postavili na start. Startovní nervozita stoupala. Na trať se vydávaly první posádky, atmosféra velkého závodu houstla. Fandili jsme, těšili se a trochu se i báli. Pomáhali jsme závodníkům vydávajícím se na trať, chytali jsme pádla, vesty, kola a někdy i závodníky, dobíhající na pokraji svých sil. Jak byly na trati všechny posádky, nezbývalo než če-

Foto TOM kadeti

kat na vyhlášení výsledků. A pak jsme mohli v Litoměřicích na břehu velkého Labe po náročném boji a dobrém výkonu slyšet: „muži 3. místo M. Zelinka a V. Jančík za Kadet Červený Kostelec, v kategorii žáci 1. místo P. Baraniuk a M. Havel a 2. místo P. Frýba a J. Týfa, obě posádky za Kadet Č. Kostelec a v kategorii tomík 2. místo V. Kreibich a D. Hurdálek opět za Kadet Č. Kostelec a k tomu několik skutečně pěkných čtvrtých, pátých a šestých míst, která nám při závěrečném hodnocení pomohla získat nádherné DRUHÉ místo mezi oddíly, které se sjely z celé republiky.

Velký dík všem účastníkům, doprovodu a servisu za skvělou reprezentaci oddílu TOM 19208 Kadet i svého města Červený Kostelec.

Za TOM 19208 admirál Míra Hepnar

Třikrát z Junáka

Ivančena

Je tomu sedmdesát let, kdy na konci 2. světové války došlo k popravě pěti skautských kamarádů, kteří bojovali proti nacistickému režimu. Na jejich počest se v Beskydech uskutečnil tradiční výstup ke kamenné mohyle

Ivančena pod Lysou horou. Jako každý rok stovky nejen skautek a skautů donesly své kameny a uctily památku popravených.

Letos se navíc mohyla „vydá“ i do světa – o Ivančeně, která se stala symbolem boje proti nesvobodě, se tak dozvědí mladí lidé z celého světa.

„V létě se v Japonsku uskuteční celosvětové skautské setkání Jamboree, kam míří i tři sta českých skautek a skautů. Výprava z České republiky tam bude mít vlastní expoziční stan, kde bude prezentovat Česko, český skauting a právě i Ivančenu,“ uvedla Lucie Kolischová z týmu pečujícího o Ivančenu. „Na setkání jednotlivé zahraniční výpravy přivezou kamínky ze své země a my ho pak vložíme na mohylu k dalším tisícům kamenů, které na místo nosí lidé už po generace,“ dodala Kolischová.

I přes snahu komunistického režimu pochody k mohyle zakázat se tuto tradici nikdy přerušit nepovedlo a Ivančena se stala významným symbolem odboje proti nesvobodě.

Dnes mohyla zabírá asi 40 metrů čtverečních a 195 metrů krychlových.

V současné době připravují skauti její rozsáhlou rekonstrukci.

Vzpomínkovou mši svatou letos 25. 4. sloužil přímo na Ivančeně biskup František Václav Lobkowicz.

SkaRe

SkaRe, nebo také Skautská Regata, je každoroční jachtařský závod vodních skautů. Letošní 21. ročník proběhl o prodlouženém víkendu 30. dubna – 3. května. Jelikož se ho účastní oddíly z celé země, je mezi skauty považován za mistrovství republiky v plachtění na skautských pramicích.

Závod samotný je dělen do pěti kategorií. Posádky kategorií Q, S, R, O, jedou na skautských pramicích. V kategorii netřídových lodí Open se jede na libovolné plachetnici. Závod je okruhový, postavený dle platných jachtařských pravidel ve tvaru trojúhelníku. Každá kategorie během víkendu dle schopností účastníků, času a přírodních podmínek jede více rozjížděk, z jejichž výsledků se pak stanoví celkové pořadí. Na konci soutěžního víkendu probíhá závod O modrou stuhu, kterého se mohou zúčastnit posádky starší 12 let na libovolné plachetnici. První pramice v cíli Modré stuhu zároveň získá trofej poháru konstruktérů o nejlépe připravenou třídovou loď.

Skautská Regata samozřejmě není pouze o závodění a měření jachtařských dovedností skautských oddílů. Jde především o přátelské setkání skautů se zájmem o jachting, sdílení praktických zkušeností se stavbou a údržbou lodí, přiblížení jachtingu nejachtařům a zábavu. Tomu všemu je přizpůsoben doprovodný program závodního víkendu, ať už jde o jachtařskou školičku, tvůrčí dílny a hry pro mladší, workshopy pro starší, společenský večer u kytary pro vedoucí oddílů, nebo společný táborák.

Celokontingentové setkání

První a zároveň i poslední setkání českého kontingentu před cestou na 23. světové jamboree do Japonska se konalo poslední dubnový víkend v Praze.

„Strašně se mi na setkání líbilo,“ popisuje své dojmy účastnice Pudlík. „Hlavně tam bylo hodně super lidí a hezky udělaný program. Vlastně jsem byla snad poprvé mezi tolika skauty a už jenom to pro mě byl zážitek. Z víkendu jsem unešená, jsem zvědavá, co budu dělat po Japonsku, to asi umřu z toho nadšení,“ komentuje víkend s úsměvem.

O pestrý program opravdu nouze nebyla. Hned v pátek nás čekalo promítání diáku ze světového setkání skautů z roku 1971 z Japonska a jejich komentovaný výklad, který nám zprostředkoval pan Havránek. V sobotu si pak účastníci otestovali programy, které

český kontingent připravil na samotné světové setkání.

Jedním z dalších zajímavých programů byla sobotní odpolední hra, která doslova zaplavila Prahu krojovanými skauty a skautkami. Na Pražském hradě pod sochou prezidenta Masaryka pak celé odpoledne vyústilo v postavení zmen-

šené mohylky Ivančeny. Sobotní večer pak patřil rozmanitým workshopům. Žonglování, skládání origami, lekce angličtiny a japonštiny, lasování, manga a anime, geocaching, japonská bojová umění či seberevolta workout. Každý si přišel na své.

Karel Frnka, Junák – český skaut

Železný TOMík 2015

Triatlon turistických oddílů mládeže (TOM) „Železný TOMík“ vklouzl do třetí dekadý své existence. V sobotu 9. 5. odstartoval již dvacátý první ročník soutěže. Železný TOMík je netradiční závod dvoučlenných hlídek ve třech disciplínách – plavbě na kánoji po proudu i proti proudu Labe, jízdě na kole v náročném terénu Českého středohoří a běhu v krásném prostředí podél Labe u Litoměřic.

V letošním roce do Litoměřic přijelo 12 oddílů TOM, a to nejen z Čech, ale pravidelně je téměř polovina účastníků z Moravy. Na start se celkem postavilo 186 závodníků. Největší zastoupení měli malí TOMíci v soutěžních kategoriích žactvo (12-15 let), tomíčci (8-11 let) a minitomíci (předškoláci). S vel-

kou chutí si také zasoutěžili i oddíloví instruktoři, vedoucí a rodiče v kategoriích dorost, muži a ženy.

Celkově si nejlépe si vedl TOM KADAO Opava, který získal prvenství mezi oddíly, druhé místo obsadil TOM KADET z Červeného Kostelce a bronz vybojoval TOM MARACAIBO Třinec.

Výsledky jednotlivců: www.a-tom.cz/clanek/17530-zelezny-tomik-2015.

Pořadající oddíl Delfín Litoměřice vždy připravuje pro jednotlivé kategorie zajímavé, ale nelehké trasy jednotlivých disciplín. V letošním roce byly některé trasy nové, což závod zpestřilo. Déšť před startem navíc cyklistické tratě pokropil, čímž se staly ještě obtížnější. Přestože není jednoduché vybojovat vítězství a mnozí si sáhnou až na dno svých sil, panuje vždy mezi závodníky pohodová a přátelská atmosféra. Letos

k pohodě nakonec přispělo i příjemné počasí v průběhu celého závodu. Až při vyhlášení výsledků skrápěly kapky nejen vítěze, ale díky věcným cenám od sponzorů to nikomu nevadilo.

I přes svoji náročnost je závod oblíbený a všechny oddíly se těší na příští ročník. Ten se uskuteční, (jako každý rok), druhou květnovou sobotu, což v roce 2016 vychází na 14. 5., již nyní lze nalézt informace na tomdelfin.wgz.cz. Triatlon patří mezi ústřední akce Asociace turistických oddílů mládeže.

Pořadatelé by se neobešli bez pomoci přátel a kamarádů. Velké poděkování patří také všem sponzorům a dalším subjektům, které pomohly při pořádání akce.

Jindřich „Dýda“ Černý,
vodácký oddíl Delfín Litoměřice

Pionýr neslaví jen příchod jara...

Letošní zima jako by ani nebyla. Moc se nepodobala našim obvyklým podmínkám a teploty zas tak nízké nebyly. Pokud jsme nevyjeli někam na hory, o sněhových hrátkách jsme si mohli nechat jenom zdát. To ovšem neznamená, že bychom letos jaro nevíтали s nadšením jako každý rok. Naopak.

Zima bez sněhu byla celkem smutná, a tak o to více se nyní radujeme z veselé zeleně a záplavy kvítků, které se koupou v jarním sluníčku. Co v tomto období, kdy se všechno probouzí, podnikají pionýři?

Zábava po celý rok

Pionýři se neprobouzejí, protože ani k zimnímu spánku neulehli. U nás je o zábavu postaráno po celý rok. Zasedneme s dětmi do našich kluboven a tvoříme, tu roztomilého sněhuláka z vaty, tu navlíkáme barevné korálky nebo si zahrajeme naše oblíbené deskovky apod. I v zimě vyrazíme na zajímavé výlety, které si často zpříjemníme odlovením nějaké té pionýrské kešky, nebojíme se ani zimních táborů.

V době pololetních prázdnin, tedy na přelomu ledna a února Pionýr každoroč-

ně pořádá velkou otevřenou akci Ledová Praha, při které se kolektivy dětí a rodiče s dětmi z celé republiky sjedou do Prahy, aby zde navštívili různé pražské památky, muzea a další zajímavá místa ze zvýhodněné vstupné nebo zcela zdarma. Letošní patnáctý ročník jsme dokonce zaznamenali rekordní počet účastníků, a to 14 000! Což nás těší o to více, že právě letos slavíme čtvrt století obnoveného Pionýra.

Jarní oslavy v Pionýru

Letošní rok je v Pionýru ve znamení oslav 25. výročí od obnovení samostatné činnosti. Jak všichni víme, historie Pionýra se píše mnohem déle, ovšem málokdo ví, že Pionýr v letech 1968 až 1970 již samostatný byl. Na tyto dva roky svobodného

života (ale nejen na ty) navázal v roce 1990. Už je to tedy 25 let, co je novodobý Pionýr s vámi, a abychom to mohli se všemi oslavit, uspořádali jsme s příchodem jara na stovku otevřených akcí, tzv. Pionýrských pětadvacítek, po celé republice. Od půlky dubna jste měli příležitost nahlédnout do našich kluboven, zahrát si s námi různé hry, účastnit se turnajů nebo vyrazit třeba na pochod, zkrátka prožít zajímavé dny. A jelikož jsou pionýři tvorové vskutku nápadití a drželi se našeho motto „Dobrodružství na míru“, byly akce co kus, to perla.

Tak například pionýři z Pardubického kraje se vydali do okolí po stopách 25 rozhleden. V Jevišovicích u Brna se zase rozhodli, že si potrápí hlavičky a vymyslí a vytvoří 25 různých hlavolamů. V Klatovech si dali bobříka nespání a vyzkoušeli si, jaké to je zažít 25 hodin nonstop v klubovně.

Akce byly často motivované pohybem, a tak jste mohli zkusit pochody na 25 km, plavecké štafety 2,5 km, cyklotrasy 25 km apod. Někdy však na akcích šlo naopak o to zastavit se, sednout si a zavzpomínat na staré časy. Vytáhnout kroniku, oživit si vzpomínky, zasmát se u starých fotografií. Někde šli dokonce dál, jako např. na Kladensku, kde uspořádali setkání 25 vedoucích bývalých a současných, kde si vyměnili zkušenosti a nápady, zhodnotili, co se během těch 25 let povedlo a zamýšleli se nad tím, co by se mělo v Pionýru změnit. Tedy někteří sportovali, jiní zaměstnávali spíš mozek, další vzpomínali, hráli hry, pořádali turnaje, ovšem všude bylo cílem ukázat světu, že slavíme a chceme být vidět.

Slavíme dál

Pionýrskými pětadvacítkami však naše oslavy výročí neskončily. V termínu 12. – 14. června 2015 proběhlo velké REpublikové SETkání pionýrských oddílů, tzv. RE-SET. Jde o akci, kde se vždy jednou za dva roky potkají stovky pionýrů z celé republiky na jednom místě. Tentokrát jsme se setkali v rámci oslav ve velkém stylu v Praze v kempu Džbán. V sobotu 13. června pak ještě probíhala kostýmní hra Praha plná

pověstí, která byla i pro veřejnost. Zároveň ve stejný den proběhla na Střeleckém ostrově akce s názvem Pionýr pro všechny, kde bylo možné zhlédnout hudební a taneční vystoupení úspěšných účastníků naší otevřené kulturně-umělecké soutěže Pionýrský Sedmikvítek. Zde byla možnost vyzkoušet si tábornické aktivity,

zahrát si různé hry, zkrátka vyzkoušet si, jak to v Pionýru chodí.

Na podzim chystáme mezinárodní setkání a v listopadu budeme na velké Konferenci o činnosti rozhodovat o budoucnosti Pionýra a jeho dalším směřování. Zkrátka v Pionýru to žije.

Eva Holíková

Jaro v studentské organizaci AIESEC

Po náboru nových tváří do studentské organizace AIESEC Česká republika na začátku jarních měsíců se členové ze všech lokálních poboček sešli na největší události tohoto jara – na národní konferenci SprinCo 2015.

Název vznikl spojením anglických slov „Spring“, tedy jaro a „Co“ = „conference“, tedy konference.

Konference SprinCo se letos jako každoročně uskutečnila poslední víkend v dubnu v rekreačním areálu Poslův Mlýn v Doksech. Celkově se této akci zúčastnilo více než 300 aktivních členů z celé republiky.

oceňovalo ty nejlepší členy z jednotlivých oblastí (sales, marketing, projektový management a další), i za jednotlivé dílčí úlohy a přínos organizaci. Vyvrcholením večera bylo ocenění pro nejlepší lokální pobočku uplynulého roku, kterou se stala ta v Českých Budějovicích.

Současná prezidentka AIESEC Česká republika Miroslava Líšková společně s prezidenty lokálních poboček také představila novou kampaň s názvem 1000 fruitful stories (tisíc šťastných příběhů): „My, členové studentské organizace AIESEC Česká republika, jsme se zavázali, že od 1. května 2015 do 30. září 2015 doručíme

1000 mezinárodních zkušeností. Těchto 1000 unikátních příběhů, které budou plně osobního a profesionálního rozvoje a kulturního porozumění, zprostředkujeme díky mezinárodním pracovním stážím pro české i zahraniční studenty.

Jsmo přesvědčeni, že 1000 mladých lidí s takovou zkušeností může přinést čerstvý vzduch a nový pohled do naší společnosti a jako celek pomůže k řešení různých aktuálních problémů, jako je vzdělávání, tolerance nebo zájem občanů v globálních a v národních záležitostech.“

Chcete nám s naší výzvou pomoci?

Výzva se netýká jen členů organizace. Zapojit se do uskutečnění tohoto cíle může kdokoliv. Každý jedinec tak může pomoci členům AIESEC v doručení tisíce příběhů a mít tak pozitivní vliv na českou společnost.

Více informací na www.aiesec.cz.

Karolína Gumulcová, AIESEC Česká republika

Prodloužený víkend znamená vyrazit do přírody!

Jsmo oddíl Podskaláček, spadající pod Českou tábornickou unii, a pocházíme z jižních Čech. Každý pátek se scházíme v klubovně ve Strakonících a o víkendech vyrážíme za nějakým tím dobrodružstvím – a za přírodou.

Jelikož je jaro a my měli díky státním svátkům možnost prodloužit si víkend, rozhodli

jsme se vyrazit na jarní výlet a strávit ho na jihu Moravy, v blízkosti řeky Dyje v městysu Vranov nad Dyjí.

Bydleli jsme v ubytovně hned vedle fotbalového hřiště, a – což bylo překrásné – měli jsme výhled na vranovský zámek. První naše kroky směřovaly na důležité místo, do Country restaurace, kde jsme se po celý pobyt stravovali. A pak už jsme se vydali do znojemského podzemí; tam jsme se dozvěděli, že jsou zde vykutána až čtyři podlaží podzemních chodeb, kde se dříve skladovaly potraviny a za dob válek se zde schovávali obyvatelé Znojma. Ve městě jsme dále navštívili radniční věž a různé krámky se suvenýry. A potom už následovala příroda.

První den jsme zasvětili národnímu parku Podyjí. Autobus nás popovezl do Popic, odkud jsme vyrazili směr Lukov. Po cestě jsme si vychutnávali rozhledy na vyhlídkách Sealsfieldův kámen, Železné schody, vinice Šobes... a poprvé jsme také přišli do kontaktu s řekou Dyjí. Neúnavní jedinci si po příchodu zpět do Vranova, po návratu z dvacetikilometrové cesty, ještě zahráli fotbal. A pak už jsme všichni padli únavou a probudili se až nazítří ráno.

V pátek jsme si dali spíše odpočinkový výlet po okolí Vranova, dalo by se říci den prohlídkový. Všichni už jsme byli netrpěliví, jak vlastně vranovský

zámek vypadá zblízka. Přišel čas prohlédnout si tamní zámek, který vlastně vždy nebyl zámekem, nýbrž také hradem. Prohlídka byla velice poutavá. Viděli jsme například obrazy, na kterých byly plány toho, jak mělo vypadat původní okolí, nebo třeba pozoruhodné sluneční hodiny. Dozvěděli jsme se ještě spoustu dalších další zajímavostí. Po návštěvě zámku jsme zamířili na další prohlídku, a to na bunkry. Dostali jsme podrobný výklad o fungování bunkru a ukázkou tehdejšího vybavení. Následoval asi největší zážitek dne: plavba lodí a mučírna na hradu Bítov. Někoho možná trochu zklamalo, že na Bítově dříve mučírna vůbec nebyla a všechny rekvizity byly pouze repliky, pro slabé žaludky to ale bylo lepší. Jelikož byl pátek prohlášen za odpočinkový a zbyl nám ještě nějaké síly, udělal se dětem táborák.

Sobota byla opět turisticky nabitá. Autobusem jsme se nechali odvézt do

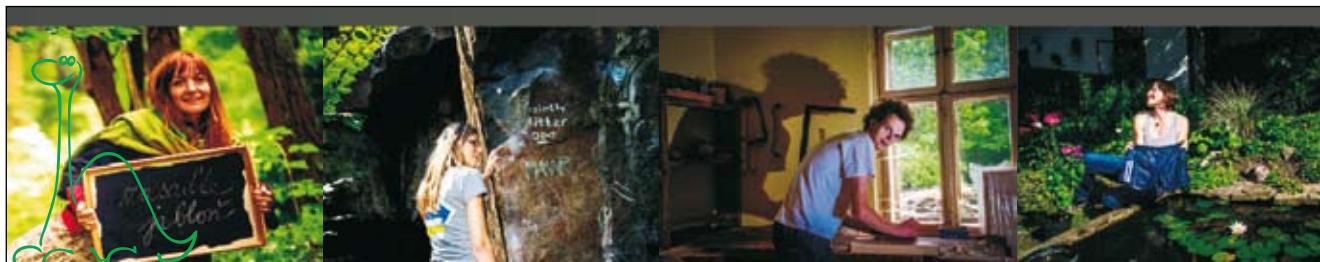
Čížova, kde jsme navštívili infocentrum národního parku (a dozvěděli se například to, že národní park Podyjí je nejmenší z českých NP, ale na druhou stranu nejbohatší na různé druhy květin či živočichů). Opět jsme se dostali na zajímavé vyhlídky. Na jedné z nich, jsme spatřili nejmenší rakouské město Hardegg, další z pěkných vyhlídek nesla jméno Ledové Sluje. Ačkoliv se to nezdá, po příchodu k ubytovně jsme v nohách měli přes 15 km.

Neděle byla sice posledním, odjezdovým dnem, ale my stihli ještě prohlídku renesančního města Telče a lanové překážky ve Lhotce u Telče, kde jsme nechali i ty poslední zbytky sil. Vysílení jsme se naložili do autobusu a nechali se za děkovného potlesku organizátorovi celé této akce Vořechovi odvézt zpět do Strakoníc, kde na své ratolesti už netrpělivě čekali jejich usazení rodiče.

Adéla „Áďa“ Doležalová
Česká tábornická unie

Vyrazte s Brontosauřem v létě do 7 zemí světa

Příběhy, které inspirují. Příběhy dobrovolnictví pro přírodu a památky.

Opravujte hrady, koste louky nebo značte ukrajinské stezky! S Brontosauřem můžete pomoci desítkám míst v Česku, ale také vyrazit do Indonésie, Srbska, Rumunska, Německa, Polska nebo na Ukrajinu. Hnutí Brontosaurus letos po jednačtyřicáté pořádá dobrovolnické letní tábory pro mladé lidi. Budou pracovat zdarma, z vlastní chuti měnit svět kolem sebe k lepšímu. Za odměnu si po celé léto mohou na některé z čtyřicítky akcí vyzkoušet dobrovolnictví jako zážitek.

Prázdniny s Brontosauřem jsou nejstarší akcí svého druhu v Česku. První ročník nadšenci uspořádali v roce 1974. Spojení smysluplné práce, zážitků a nových přátel každoročně přiláká na 1500 účastníků.

Tábory jsou otevřené všem zájemcům. Nyní se lze na webových stránkách www.prazdniny.brontosaurus.cz přihlásit na některou z téměř 40 akcí. Dobrovolníci budou kosit chráněné louky, stavět ekologický dům, pečovat o ohrožená zvířata, obnovovat hrady a mnoho dalšího. V minulosti zachránili například ruinu hradu Lukov, kde už 33 let každé léto pořádají tábory. Chybět nebude ani několik dětských táborů a táborů pro rodiče s dětmi. Vyškolení organizátoři připraví netradiční zážitkový program.

I letos je možné s Hnutím Brontosaurus vycestovat do ciziny. V krajanských vesnicích v Srbsku a Rumunsku brontosauři dlouhodobě pomáhají tamním českým komunitám. Pokračovat bude i značkování šetrné turistické stezky v Zakarpatské Ukrajině, které již dosahuje délky 1000 km. Letos poprvé mohou dobrovolníci vyrazit znovu zalesňovat bývalé plantáže do Indonésie.

„Prázdniny s Brontosauřem nabízí to, co jinde v Česku nenajdete. Spojují v sobě zážitky, aktivní odpočinek, smysluplnou práci i zábavu. Organi-

zují je dobrovolníci pro dobrovolníky. Mladí lidé se na nich dozvědí mnoho o přírodě, památkách, ale hlavně sami o sobě. Nejenom u nás po nich zůstane pokosené louky, opravené hrady a další místa, která potřebovala pomoci,“ říká koordinátorka Prázdnin s Brontosauřem Jana Kotlářová.

Na www.prazdniny.brontosaurus.cz se můžete přihlásit.

Jak dobrovolníci změnilo Česko? Hnutí Brontosaurus hledá i vaše Příběhy nadšení

V roce 1974 vzbudila nenápadná Akce Brontosaurus obrovskou vlnu nadšení pro pomoc přírodě a památkám. Desetitisíce lidí se pustily do sázení stromů, oprav hradů, kosení chráněných luk nebo čištění studánek. Za 40 let vznikly silné příběhy. Některé jsme loni se sbírali a vydali je jako knihu a výstavu. Letos hledáme další. Pošlete nám svůj a vyhrajte!

Už ses někdy válela smíchy?

PRÁZDNINY s Brontosauřem
Letní tábory na pomoc přírodě a památkám

ZKUS TO!

prazdniny.brontosaurus.cz

Už jsi v tom byl až po uši?

ZKUS TO!

prazdniny.brontosaurus.cz

PRÁZDNINY s Brontosauřem
Letní tábory na pomoc přírodě a památkám

Hrdinové Příběhů nadšení pomohli stovkám míst. Zachránili hrad Lukov před zřícením. Oživilo orchidejové louky v Bílých Karpatech. Přesadili tisíce leknínů před napuštěním Novomlýnské nádrže. A pokračují v tom dodnes. Nejen s Brontosauřem, ale i s jinými organizacemi nebo prostě sami.

Pomoc přírodě má mnoho podob a mnoho příběhů. V prvním kole soutěže jsme v roce 2014 vybrali prvních 12 silných příběhů. Nyní hledáme další. Projektem příběhy nadšení tvoříme mozaiku českého dobrovolnictví pro přírodu a památky od roku 1974 až po současnost. Skládejte ji s námi.

Nominace lze poslat přes formulář na webu <http://www.pribehy-nadseni.cz> do 31. července 2015. Hledáme životní příběhy lidí, osudy lokalit, ale i nevěštní zážitky dobrovolníků.

Ze všech příspěvků vybere odborná porota 12 vítězů, jejichž příběhy zpracujeme do výstavy a vydáme je jako knihu, autoři i hrdinové příběhů obdrží ceny.

Hnutí Brontosaurus

Další jaro na úbočí kopce Strážisko

aneb Čtyři roky Městečka neziskovek na Muně

Z návsi obce Mikulovice kolem kostela svatého Mikuláše stoupá jižním směrem úzká ulička Na Bukovci. Na severním úbočí vzdáleného kopce Strážisko se rozkládá les Bučina (Buchenwald) a v něm je skryta Muna. Kdysi muniční sklad, dnes místo působení jedinečného spolku neziskovek.

Na přelomu dubna a května to byly čtyři roky, kdy na Muně z iniciativy Hnutí Brontosaurus Jeseníky a jeho ředitele Tomáše Hradila vzniklo Městečko neziskových organizací. O smělém plánu, který spočíval v rozdělení mnoha budov bývalých muničních skladů mezi neziskové organizace výměnou za jejich údržbu a podíl na akcích v areálu, psal tehdy server Adam.cz. Tentokrát bych rád na stránkách Archy popsal, kam se Městečko za dobu své existence posunulo, jakým výzvám čelí a jak si užívá jara v pozapomenutém koutě Česka. Generace dnešních třicátníků je asi poslední, která zná dostatek reálií, aby nezvykle silného ducha místa v Muně vnímala v plném rozsahu. Přesto Muna svou ponurostí silně působí i na mladší návštěvníky. Skoro každý, kdo Munu navštíví, se pro ni buď nadchne, nebo zde dostává husí kůži (což se nutně nevyklučuje).

Nasajme genia loci

Po odstoupení pohraničí vytypovali nacističtí plánovači les Bukovec jako ideální místo pro založení Heeres-Munitionsanstalt Niklasdorf, vojenského muničního skladu Mikulovice. Pro výstavbu Muny a zajateckého tábora, který byl její součástí, byli využíváni britští váleční zajatci. Tábor byl dokončen v prosinci 1941, kdy Brity na místě nahradili Sověti. Místní pracovní tábor

byl pobočným táborem největšího zajateckého tábora v Evropě známého jako Stalag 318, později VIII F, ještě později VIII B a nakonec 344 v Lamsdorfu, dnes polských Łambinowicích. Na sovětské zajatce se však podle přesvědčení Němců nevztahovala třetí ženevská konvence, v důsledku čehož se podmínky v Muně od roku 1942 značně zhoršily. Nedostávalo se jídla, sociálních zařízení ani pitné vody. Vězni umírali na skvrnitý tyfus, tuberkulózu, střevní katary a podobně, 34 zajatců zemřelo hladem a vysílením.

V Łambinowicích, obci ležící od Mikulovic (tj. od hranic s Českou republikou) necelou hodinku jízdy autem, Muzeum válečných zajatců. Kromě expozic o historii zdejšího tábora zde můžete navštívit rekonstruovaný barák pro ubytování zajatců. Otevřeno je od úterka do pátku 9-16 hodin, o víkendech a svátcích 10-17 hodin.

V roce 1946 vystřídali v Muně válečné zajatce sudetští Němci z celého Jeseňicka, kterých zde postupně československá správa internovala a odsunula přibližně 42 000. Tento kousek historie dnes v Muně připomíná smírčí kříž vztyčený v roce 2011. Po odeznění války zde zřídil své výcvikové středisko SNB. Počátkem šedesátých let byl v Muně dislokován vojenský útvar 8189, který areál rozšířil do dnešní podoby a vystavěl hustou silniční síť. Skladovány zde byly všechny druhy munice a různý podpurný materiál. V 80. letech byla v Muně skladována trhavina určená pro stavbu Přecherčpávací vodní elektrárny Dlouhé stráně. Také zde probíhala likvidace nosičů jaderných zbraní dle ujednání smlouvy SALT II.

Muna dnešní, ale stále svá

V devadesátých letech se na přibližně 200 hektarech plochy v Muně nacházelo 145 objektů. Po odchodu armády připadly silnice, železniční vlečka a objekty obci Mikulovice. Veškeré pozemky mimo silnice a vlečku si však ve svém vlastnictví ponechal stát. Obec se 2600 obyvateli si však s areálem nevěděla rady, nedokázala naplnit představu jeho přeměny v průmyslovou zónu.

Nedokázala jej ale ani uhlídat, nehledě na fakt, že sama obec nechala snést železniční vlečku. Následující roky pak přinesly neřízenou destrukci, kdy z Muny zmizel plot, většina budov přišla řáděním zlodějů o střešní krytinu, hromosvody, elektroinstalaci a zkrátka vše, co se dalo zpeněžit. Řada objektů i opěrných zdí posloužila jako zdroj stavebního materiálu. Muna se rychle začala měnit na místo kriminality, bezdomovectví, drog, strachu a zapomnění. Pak ovšem přišel Tomáš Hradil a neváhal uvést mnohé své sny a představy v život.

Dnešní Muna je jiná. Její severní část se s pětiletým zpožděním přeci jen podařilo proměnit v průmyslovou zónu. Hospodaří tu místní podnikatelé. Mezi všemi uživateli Muny se vyvinuly sousedské vztahy, které přispěly k rozvoji i snížení kriminality. Nemalou roli v tom hraje opět obec, která dnes již (nejen) naše aktivity jednoznačně podporuje. Městečko neziskových organizací na Muně je zatím neformálním společenstvím dvanácti organizací dětí a mládeže či s dětmi a mládeží pracujících. Každá vlastní v Muně jeden bývalý sklad, který rekonstruuje pro své potřeby. Muna je místem s bezkonkurenčně největší koncentrací základen mládežnic-

kých organizací na kilometr čtvereční v Česku.

V Městečku neziskových organizací na Muně jsou zapojeny organizace:

- Royal Rangers – 36. přední hlídka Opava
- Ars Vitae
- Asociace TOM ČR – TOM 19199 Fantan Dobříš
- Česká debatní společnost
- Česká táborská unie – T. O. Kamarádi Šumperk
- Hnutí Brontosaurus Jeseníky
- Junák – český skaut – středisko Havířov
- Lakros klub Kroměříž
- Sdružení přátel Jaroslava Foglara
- Sedm paprsků
- Svět nemocných dětí
- TJ Jiskra Jeseník

Munu tvoří lesy protkané kilometry asfaltových silniček. Můžeme tu potkat řadu vzácných i kriticky ohrožených druhů zvířat i rostlin, například raka říčního. Zapomenout nesmíme ani na drobné objekty – protipožární nádrže či malé obranné pevnůstky. V bývalém protiletectvém krytu můžeme procházet desítkami metrů naprosto temného podzemí. Ostatně o přítomnosti jiné rozsáhlé sítě podzemních prostor se pravidelně vynořují nové legendy a zaručená svědectví.

Vždy koncem jara se v Muně koná valná hromada Městečka. Když jsem pročítal v úvodu zmíněný článek z roku 2010, hořce jsem se pobavil nad zmínkou o vyjednávání elektrifikace Muni se společností ČEZ. Pokud si myslíte, že

Hledáte táborovou základnu?

Toužíte po vlastním volnočasovém či vzdělávacím středisku, nebo vás napadá jiné prospěšné využití některého z objektů v Muně?

Několik jich ještě zbývá. Vybrat si můžete z bývalých skladů o rozlohách 250, 330 či 1000 m². V případě zájmu kontaktujte Tomáše Hradila tom.hradil@jeseniky-brontosaurus.cz

jsme se za pět let někam posunuli, pak se mýlíte. Státní firma ČEZ dodnes vede spory o věcná břemena ke státním pozemkům se státním podnikem Vojenské lesy a statky.

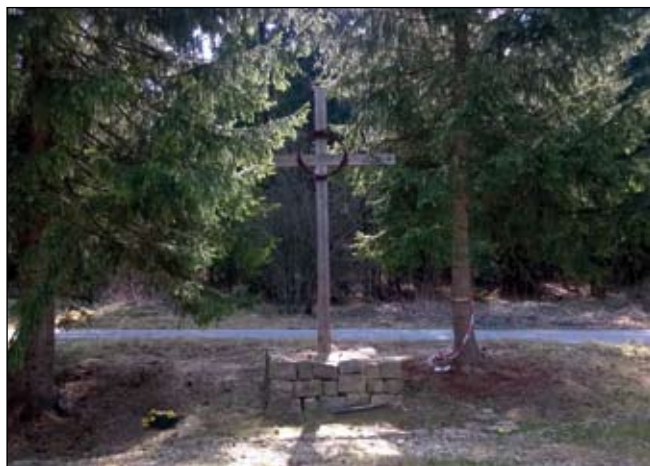
Kromě praktických věcí však při jarních valných hromadách Městečka projednáváme i společné plány naší malé sítě neziskovek. Rozhodli jsme se prozkoumat možnost založení samostatné neziskovky se sídlem v Mikulovicích,

a jednotně se tak nechat zastoupit v regionálním dění včetně například účasti na MAS Jesenicko. Společně se také procházíme po Muně, prohlížíme si pokrok na objektech ostatních organizací. Nedovedete si představit tu radost v očích a hlasech dospělých mužů, když se můžou sousedům pochlubit vším, co se svými dobrovolníky za poslední rok dokázali.

Pro procházku Munou se ale hodí jakékoli roční období. Výlet můžete spojit třeba s návštěvou zlatorudných mlýnů, ti chodivější dojdou třeba až na Rejvíz. Samotnou Munu projdete také po dvou naučných stezkách. Pokud v Muně o víkendech či o prázdninách někoho uvidíte dříst na některém z objektů, klidně se dejte do řeči. Rádi vám přinejmenším ukážeme, kde hledat ty největší zajímavosti.

A jestli na Munu nemůžete osobně, můžete si alespoň hlavní ulici projet ve funkci Panorama na serveru Mapy.cz.

Vlastimil Waic
Česká debatní společnost

KONDOR není jen králem And

Slovo KONDOR, psané ovšem verzálkami, znamená vlastně zkratku. Alespoň tedy v prostředí dětských a mládežnických organizací. A nejde o formaci lecjakou – vždyť členové KONDORa náleželi po pionýrech a skautech k třetí samostatné dětské organizaci, zaregistrované po Sametové revoluci – jak se můžete dočíst v následujícím rozhovoru s Jakubem Kotrlou.

KONDOR

Komu je určena Konfederace nezávislých – dětská organizace, z.s. (KONDOR), to se dá vyčíst možná již z jejího rozepsaného názvu... Čím konkrétně si získává pozornost a přízeň svých členů? Co jim vlastně nabízí?

Jak už náš název říká, jsme určeni především dětem a všem, kteří se chtějí věnovat jejich vedení. Děti v našich oddílech nacházejí vlastní svět, kde se mohou bezpečně rozvíjet, připravit na život v moderní společnosti a přitom na vlastní kůži zažít dobrodružství, které ostatní znají jen z knížek a filmů. Dospělí si cení možnosti realizovat své vlastní nápady a představy o oddíle. To neznamená jen téma her či typ znalostí a dovedností, které chtějí u dětí rozvíjet. Jako vedoucí si mohou pro svůj oddíl zvolit libovolný osvědčený výchovný systém či zkusit vytvořit vlastní. Mohou si určit oddílovou symboliku a zaměření. Vybudovat tak oddíl jeho svébytnou kulturu.

Kdy Vaše organizace vznikla, za jakých okolností, kdo k tomu dal podnět a byl – či v současnosti je – jejím hlavním „tahounem“?

Letos slavíme 25 let od vzniku. V květnu 1990 se odehrála městská konference PO SSM, která řešila svou budoucnost v nových společenských podmínkách. Některé skupiny chtěly zrušit centrální řízení organizace a mít větší nezávis-

lost. Samy si vymýšlet a realizovat svůj program, který není diktován centrální autoritou. Pro několik skupin to bylo natolik důležité, že se nakonec nestaly součástí Pionýra, ale společně založily konfederaci nezávislých, odtud název organizace. Kondor tedy nemá žádné vrchní vedení, zástupci skupin se pouze setkávají na koordinační radě. Po Pio-

nýru a Junáku byl Kondor třetí samostatnou dětskou organizací zaregistrovanou po sametové revoluci. Hlavními postavami při vzniku Kondora byli členové vedení tehdejších skupin, např. Martin Líbal, Vendula Fabiánková, Ivar Fišer, Martin Remiš. Dnes táhnou Kondor tři mluvčí, Dan Suchánek, Jan Žák a Eliška Kuthanová.

Členové KONDORa

- Skupina Čtrnáctka
- Skupina Kořes
- Modřanská trojka
- Stará Ves
- Skupina Odvážných
- Skupina ŠÁN
- Skupina Úplněk
- Skupina Úsvit
- Vesmír Praha
- Vesmír Bolatice

Kde všude vůbec „kondoři“ působí? A kolik jich dohromady je?

Kondor dnes tvoří deset skupin, osm v různých částech Prahy a dvě na Moravě. Celkem máme přes sedm set členů, z toho přibližně šest set je ve věku do 26 let.

KONDOR poměrně dlouho kroužil kolem ČRDM, než se odhodlal pod její „střechu“ přistát... Jaká kritéria jste zvažovali a jaká nakonec jednu miskou vah převážila?

Kondorská touha po nezávislosti dlouho bránila vstupu do ČRDM. S nástupem mladší generace do vedení skupin se opět vynořila otázka, zda se stát členem ČRDM. Nejdříve jsme využili možnosti připojit se k úrazovému pojištění. S tím jsme získali také kvalitní informační servis. Po několika diskuzích jsme si uvědomili, že členství v ČRDM nás nebude nijak omezovat a umožní nám se více soustředit na oddílovou činnost.

Máte nějaké spřátelené spolky nebo obdobné organizace, s nimiž rádi spolupracujete?

Samotný Kondor s žádnou organizací přímo spolupracovat nemůže, spolupracují však jednotlivé skupiny. Ty navazují vztahy se spolky, které působí ve stejné oblasti ve smyslu územním i oborovém. Klíčové jsou osobní kontakty a zájmy jednotlivých vedoucích. Indiánské oddíly spolupracují s Ligou lesní moudrosti, další oddíly s různými skautskými středisky atp.

Nejdříve nás samozřejmě čeká přes dvacet letních táborů, které pořádají jednotlivé skupiny. Letos v říjnu chystáme slet dětí Kondora, tentokrát v Čimelicích. Těšíme se, že se po dvou letech opět sejdou děti a vedoucí ze všech skupin. Utuží se tak a navážou nové meziskupinové vztahy. Bude to víkend plný her a sportovních klání.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

**Konfederace nezávislých –
dětská organizace,
Z. S.**

Novomlýnská 3,
Praha 1, 110 00.
e-mail: mluvci@kondor.info
www.kondor.info

Která kondoří akce z letoška či loňska Vám utkvěla v paměti?

V minulém roce jsme byli přizváni k účasti na veletrhu kroužků „Po škole“, který se konal v Praze těsně před začátkem školního roku. Pro dětské návštěvníky jsme napustili bazén, na kterém si mohli sednout do kajaku a vyzkoušet své vodácké dovednosti. U vedlejšího stanu se každý mohl na chvíli stát rytířem – dostal přílbu a luk se šípem. Pak se za velkého řevu ze stanu vyhoupla dračí hlava. Kdo ji trefil, zachránil princeznu. Středověk jako vyšitý.

Jaké zajímavé akce byste v dohledné době chtěli podniknout?

Zákon o dětských skupinách už je nezdecimuje

Postup Senátu, který „dal zelenou“ novele zákona o dětských skupinách, byl v souladu s tím, co v této věci dlouhodobě prosazuje Česká rada dětí a mládeže (ČRDM).

V reakci na příslušný výsledek jednání 8. schůze Senátu Parlamentu ČR, který fakticky potvrdil možnost dobrovolné registrace dětských skupin, to uvedl předseda ČRDM Aleš Sedláček. Připomněl tak snahu České rady a dalších neziskových organizací zvrátit neblahý osud, který by řadu z nich – včetně mediálně známých lesních školek – jinak nejspíš čekal.

„Zákon byl ve Sněmovně upraven tak, že nelikviduje ostatní alternativy, a Senát to svým uvážlivým přístupem akceptoval. Zachovává tím pestrost fungujících předškolních zařízení pro děti a ponechává v tomto ohledu rodičům svobodu volby,“ podotkl Aleš Sedláček. Novelu zákona posléze podepsal i prezident republiky Miloš Zeman.

Ve zprávách České televize ve čtvrtek 21. května 2015 se k tomuto problému vyslovil Aleš Sedláček znovu. Řekl mimo jiné, že by původní restrikce zasáhla nejen asi 300 klubů, ale „je třeba si uvědomit, že je tu i spousta oddílů, jako jsou hasiči, skauti a různé tábornické kluby, které by díky té nepřesné definici, která původně v zákoně byla, by na to mohly také doplatit“.

Senátoři se většinou 47 hlasů (tři z nich byli proti a sedm se jich hlasování zdrželo) rozhodli, že se legislativní normou, vedenou pod označením Tisk č. 66, nebudou zabývat. Novela přesněji definuje pojem dětské skupiny a umožňuje výjimky z hygienických nároků.

Návrh přednesl senátorům poslanec Jiří Zlatuška. „Přijetím této novely umožníme jako Parlament ČR další existenci lesním mateřským školám, dětským

klubům a dalším alternativním zařízení. A také odstraníme obavy mládežnických organizací, které se cítily být návrhem zákona o dětské skupině ohroženy,“ prohlásil podle senátního steno-zápisu Jiří Zlatuška. Upozornil přitom na to, že „celý návrh novely byl během přípravy a projednávání v Poslanecké sněmovně prodiskutován s představiteli Asociace lesních mateřských škol, s Českou radou dětí a mládeže, Člověkem v tísní a dalšími představiteli organizací, kterých se celá záležitost nejvíce týká“.

Postoj senátních výborů k předloze ovšem nebyl jednotný. Zatímco zdravotnický a sociální výbor ji doporučil schválit ve sněmovním znění, ústavně-právní ji chtěl ještě dále upravit – tak, aby úřad

mohl udělenou hygienickou výjimku za určitých okolností dotyčné skupině zase odejmout. Před pozměňovacími návrhy varovala zpravodajka Daniela Filipiová, podle níž by vrácení normy do Sněmovny protáhlo legislativní proces, což by nemuselo zůstat bez následků. Hrozilo by totiž, že skončí lhůta pro registraci dětských skupin podle stávajícího znění zákona – a některá dětská zařízení by pravděpodobně zanikla.

Zákon o dětských skupinách, definitivně prosazený poslanci loni v listopadu, zamířil následně na Hrad, ke stvrzení prezidentským podpisem. Předseda ČRDM se tohoto legislativního kroku neobával, neboť prezident republiky Miloš Zeman dal již jednou najevo, že původní znění zákona o dětských skupinách, které počítalo s jejich povinnou registrací, nepodporuje. „Jsem přesvědčen o tom, že naše úsilí o zachování existence lesních školek a dalších obdobných zařízení, bude nakonec korunováno úspěchem,“ věřil Aleš Sedláček.

Prezident republiky loni v říjnu zákon o dětské skupině vetoval; vadilo mu, že poslanci neschválili senátní verzi, jež by další existenci lesních školek umožňovala. „Dochází tak k omezování společensky prospěšných občanských aktivit, na kterých stojí moderní demokratická společnost,“ uvedla tehdy hlava státu v dopise předsedovi Sněmovny Janu Hamáčkovi. Tím, že prezident republiky novelu podepsal, nic už nebrání jejímu zveřejnění ve Sbírce zákonů, čímž vstoupí v platnost.

SAFE - Dobrovolníci v dětských organizacích odvádějí ještě více práce, než jsme předpokládali

Seminářem v Českých Budějovicích začala 18. května 2015 série školicích workshopů, seznamujících jejich účastníky s výsledky ročního sběru dat sloužících k vyhodnocování efektivity dobrovolnické práce.

SAFE

Jde o výstup tzv. projektu SAFE, v jehož rámci – a k jehož účelnému využití – připravila zmíněný seminář Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) ve spolupráci s Jihočeskou radou dětí a mládeže (RADAM-BUK). Zaměřen byl na zprostředkování měření získaných z celkem 34 dětských a ekologických organizací.

„Měření probíhalo v období od počátku května loňského roku do konce letošního dubna. Na semináři jsme se zabývali množstvím odpracovaných dobrovolnických hodin a ukázalo se, že výsledný efekt dokonce předčil naše očekávání,“

Průměrný počet odpracovaných hodin, vztažený k jednomu dobrovolníkovi, činil 324.

Průměrná hodinová mzda, spočtená metodou váženého průměru, obnášela 139 Kč. Sečtených 2898 dobrovolníků vykonalo práci v hodnotě 107 milionů – a přepočtení, v celkovém počtu 36 000 dobrovolníků by udělalo, kdyby všichni takhle průměrně pracovali, práci za 1 666 000 000 korun.

Za zmínku nejspíš stojí, že jen na samotnou organizaci Junák – český skaut připadla odvedená práce v hodnotě lehce přesahující jednu miliardu korun.

shrnuje obsah českobudějovického setkání místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka. Dobrovolníci a dobrovolnice v dětských neziskovkách odpracovali v průměru 324 hodin, přičemž statisticky „nejplnějším“ měsícem byl červenec.

Do sídla jihočeské krajské mládežnické rady se na seminář sjela dvacítka zástupců tamních dětských organizací. Na závěr školení měli možnost zapojit se do diskuse s předsedou ČRDM na aktuální témata z oblasti legislativy týkající se dané výšece neziskového sektoru (zákon o dětských skupinách, registrace v rejstříku spolků apod.).

sledkům SAFE v krajích. Závěrečná konference se uskuteční v Praze 18. 6.

ČRDM spustila projekt SAFE 1. září 2013 v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Projekt je zaměřen na řešení problému chybějící metodiky pro realistickou evidenci a ohodnocení dobrovolnické práce ve dvou specifických typech neziskových organizací: v těch zaměřených na práci s dětmi a mládeží a v těch cílených na péči o přírodu a ochranu životního prostředí. Některé studie totiž odhadu-

jí, že až 75 % dobrovolnické práce v ČR funguje mimo režim zákona o dobrovolnické službě. Cílem projektu je pečlivě zmapovat tuto oblast, najít příčiny nedostačující evidence a nabídnout řešení výhodné jak pro orgány státní správy, tak pro samotné neziskovky.

ČRDM

<http://crdm.cz/projekty/safe/>

Semináře ČRDM k výsledkům SAFE v krajích:

v Českých Budějovicích (18. 5.),
v Praze (25. 5.),
v Hradci Králové (26. 5.),
v Pardubicích (28. 5.),
v Ostravě (1. 6.),
v Olomouci (2. 6.),
ve Zlíně (3. 6.),
v Brně (4. 6.),
v Ústí nad Labem (4. 6.),
v Jihlavě (8. 6.),
v Plzni (8. 6.),
v Liberci (9. 6.)
v Karlových Varech (10. 6.)
v Praze (18. 6.)

V průběhu května a začátkem června 2015 proběhlo 13 seminářů ČRDM k vý-

evropský
sociální
fond v ČR

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Skauti? Lidé si je spojují hlavně s přírodou, se schopností spolupracovat a hrát fér

Lidé si skauty jednoznačně nejčastěji spojují s ochranou přírody, dále pak se schopností spolupracovat, hrát fér a říkat pravdu. Svědčí o tom výsledky březnového reprezentativního výzkumu provedeného agenturou Ipsos.

Je to výborná zpráva, okomentoval zjištěné asociace ředitel výzkumu a komunikace společnosti Ipsos Tomáš Macků na skautské tiskové konferenci. Konala se 12. května 2015 ve Skautském institutu na pražském Staroměstském náměstí a týkala se především toho, jak je zmíněná organizace a její činnost vnímána veřejností.

Cílovou skupinou průzkumu byla populace ČR. Jeho metodika spočívala ve více než tisícovce rozhovorů, včetně těch s rodiči a prarodiči, ale i s dětmi. Výzkumníci se zajímali o známost volnočasových organizací a trávení volného času, o to, co si lidé se skautingem spojují, a dále o názory Čechů na skauting i o jejich osobní vztah k němu.

Ukázalo se, že ve společnosti panuje obecná shoda v tom, že by děti měly svůj čas trávit volnočasovými aktivitami, nejlépe pohybovými. Proto také oslovení účastníci průzkumu na otázku týkající se volnočasových organizací spontánně uváděli nejčastěji – typově – sportovní kluby a oddíly. Na druhém místě se objevily DDM (známé „domečky“, tedy Domy dětí a mládeže) a na třetím „Skaut“. Jenže – a to je jedno z drobných úskalí, s nimiž se skauti ve vztahu k veřejnosti dlouhodobě potýkají – osmou příčku žebříčku obsadil pro změnu Junák (ačkoliv jde o tutéž organizaci); po sečtení výsledků obou skautských reprezentantů jsou tedy skauti druhí. A v případě tzv. podpořené znalosti, kdy byli lidé dotazováni, zda znají konkrétní organizace, jsou pak skauti neznámější. Druhý je Pio-

nýr a třetí Sdružení hasičů (Čech, Moravy a Slezska), představující vítanou možnost mimoškolních aktivit zejména v malých vískách po celé ČR. Pro zajímavost: následují je Mladí ochránci přírody, Hnutí Brontosaurus, YMCA, Česká tábornická unie, Salesiánské hnutí mládeže, Asociace TOM, Liga lesní moudrosti, Asociace malých debujárů ČR a Asociace debatních klubů. (Za zmínku možná stojí, že všechny tyto organizace jsou zastřešovány Českou radou dětí a mládeže.)

Se skautingem si lidé nejčastěji spojují aktivity v přírodě, táboření a stanování, učení se novým věcem a vybaví si také kolektiv, resp. kamarádství. Náplň skautských oddílů vidí v ochraně přírody, v učení se různým dovednostem, ve hrách v přírodě a v učení dětí, jak v ní přežít a jak se stát samostatnými. Skauting lidé vnímají jako příležitost zažít spoustu zážitků a dobrodružství, naučit se spolupracovat a také pomáhat druhým. S pozitivním vnímáním skautingu pak koresponduje i téměř jednohlasé zamítnutí předestřené tvrzení, že by se člověk ve skautu nic užitečného nenaučil.

Ipsos také zjistil, že skauting podle pětiny respondentů postrádá inovativnost. „Skautské hnutí je zde více než sto let a veřejnost tak může mít dojem, že věci děláme postaru. To ale neodpovídá skutečnosti. Skauti v uplynulých letech inovovali celý svůj program – tak, aby byl blízký současným dětem – a k jeho naplnění využíváme také moderní

technologie,“ podotýká k tomu tisková mluvčí Junáka – českého skauta Jitka Taussiková.

„My zůstáváme určitě konzervativní a neinovativní ve svých hodnotách,“ podtrhl Josef Výprachtický, „to je věc, kterou chceme držet – a myslíme si, že na tom skauting stojí.“ Připustil nicméně, že skauti mají rezervy v sebeprezentaci. „Většina našich vedoucích jsou mladí lidé, vysokoškoláci, lidé, kteří jsou blízcí dětem, které vedou,“ konstatoval – a také on upozornil na skautský program, který se během posledních pěti, šesti let kompletně předělával. „Takže myslím, že je to spíš v tom, že nedokážeme o sobě mluvit tak, aby změny veřejnost vnímala,“ dodal. „Je to velká výzva pro nás, jak veřejnosti předložit, že v těch oddílech se vlastně žije už trochu jinak, než jaká je představa,“ shrnul starosta Junáka – českého skauta. Ředitel Macků v této souvislosti poukázal mj. i na poznatek z jiného výzkumu provedeného agenturou Ipsos. Vyplyvá z něj totiž, že česká společnost oceňuje tradici, tradiční značky. „Lidé si uvědomují, že je to tady opravdu někdy trošku chaos – v byznysu, v komunikaci atakdále. Lidé na tradici začínají slyšet víc – takže i to je dobrá zpráva pro vás,“ poznamenal Tomáš Macků směrem ke skautům.

Tiskové konference ve Skautském institutu se zúčastnila také herečka a moderátorka Ester Janečková, která se s novináři podělila o svoji zkušenost, vzpomínky a dojmy. „Ve skautu jsem

jako dítě zažila, že se nám dala důvěra, že věci dokážeme, ne že se něco bude zakazovat. To v současné době platí ještě dvojnásob," řekla. Zdá se jí totiž, že dnes se z dětí dělají neschopné bytosti, které „raději ať sedí u počítače, alespoň se jim nic nestane“. Skaut podle ní dostane do ruky sekyrku, pilu a naučí se s ní zacházet. Je schopný ohlídat v noci tábor... „Ze společnosti se vytrácí důraz na to, aby děti věřily samy sobě – a věřily také svým kamarádům, že jim v těžké situaci pomůžou," míní Ester Janečková.

„Já musím říct, že jsme rádi, že v tom dnešním světě, který se stále více posouvá do virtuální reality, skauting může přinášet vlastně ta reálná dobrodružství, která pak děti mohou v oddílech skutečně zažít," zobecnil Josef Výprachtický.

Jiří Majer

Některé zajímavé výsledky výzkumu, vyjádřené řečí čísel:

Junák – český skaut je neznámější organizací pro volnočasové aktivity dětí a mládeže u nás; zná ho 75 % dotázaných rodičů a prarodičů a 55 % oslovených mladých lidí ve věku od 15 do 18 let.

Pro 59 % rodičů a prarodičů je určující pro zvolení volnočasové aktivity přání dítěte. 89 % lidí si myslí, že člověk ve skautu prožije spoustu zážitků a dobrodružství; 2 % nesouhlasí. 89 % dotázaných souhlasí s tím, že ve skautu se lze naučit spolupracovat s druhými; 2 % nesouhlasí. 87 % podpořilo tvrzení, že skauting naučí člověka pomáhat druhým; nesouhlasí 1 %.

Celkem 81 % považuje zkušenosti a znalost získané ve skautu za užitečné pro život; 3 % nesouhlasí. Skauting podporuje podle 84 % rozvoj tvořivosti; 3 % nesouhlasí.

Hodnoty skautingu jsou především ochrana přírody (79 %), spolupráce (42 %), smysl pro fair play (36 %), pravdomluvnost (25 %), ohleduplnost (20 %) a společenská prospěšnost (18 %). Ve skautu se člověk naučí řešit problémy (78 %; nesouhlasí 3 %). 81 % rodičů by své děti podpořilo v zájmu o vstup do skautského oddílu. Skauting je moderní, inovativní (31 %, nesouhlasí 20 %).

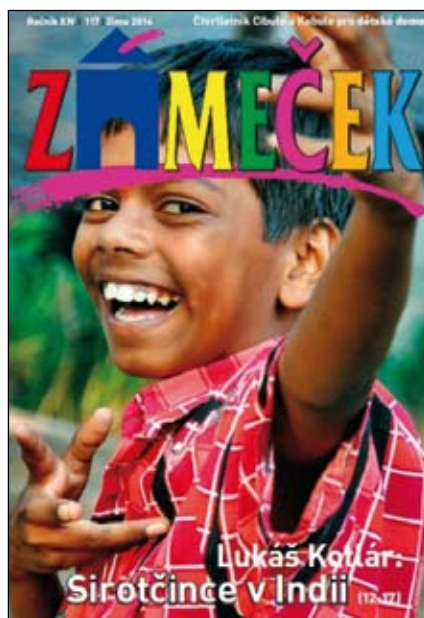
Časopis Zámeček získal cenu Fénix

Časopis Zámeček, který pro děti ze všech dětských domovů v České republice vydává občanské sdružení Duha Zámeček z Havířova, se stal podle hodnocení porotců nejlepším časopisem roku 2014 v kategorii Časopis státní správy, veřejného a neziskového prostoru a získal cenu Fénix.

Soutěž oceňuje inovativnost, efektivitu, kvalitu zpracování či kreativitu. Je určena především pro firmy a jejich noviny, katalogy nebo výroční zprávy, některé kategorie se věnují také neziskovému sektoru.

Oceněný časopis přináší dětem do dětských domovů a výchovných ústavů nejen radost a zábavu, ale především informace o dětských právech, kontakt s okolním světem a nabídku aktivit, do kterých se mohou kluci a holky zapojit. Zámeček zároveň dává příležitost talentovaným dětem – většinu obsahu připravují děti z jednotlivých domovů.

„Je to pro mě splnění velkého snu. Časopis jsme s Ondrou Polákem ze skupiny o5&Radeček vymysleli v roce 1997, na každé nové osmistránkové a černobílé číslo jsme pak pokaždé těžce sháněli peníze. Postupně jsme získali důvěru dětí a přičemž sponzorů i nadací, které se problematice dětských domovů věnují, takže dnes máme většinou kolem 90 barevných stran. Naplníme je hravě, z domovů nám přicházejí desítky mejlů plné zpráv a fotek od členů

naší dětské redakce," svěřil se zakladatel a dnes předseda Zámečku Vladislav Sobol.

V roce 2014 se časopis věnoval například cause kluků, kteří v DDŠ Králíky napadli vychovatele, projektu Nadace Terezy Maxové dětem s názvem New Job New Life, který nabízí starším dětem uplatnění na trhu práce, nebo ko-

lejn škole Open Gate v Babičích, kde studují také děti z dětských domovů. V anketách se Zámeček zabýval například kapesným, které děti v domovech dostávají, nebo jejich vztahům s vychovateli.

Redakční práci zajišťují tvůrci časopisu zdarma, vydavatel platí jen náklady na tisk a poštovné. Na to získává finance z darů a grantů. Mezi hlavní a dlouhodobé finanční partnery Zámečku patří především Nadace Terezy Maxové, MŠMT ČR a The Kellner Family Foundation.

Šéfredaktorem časopisu je Lukáš Kotlár, student Open Gate, který vyrůstal a stále žije v DD Uherský Ostroh, dětské redakci šéfuje sedmnáctiletý Albín Balát z DD Staňkov.

Editorem webu www.zamecek.net je vysokoškolák František Berger z DD Olomouc, na přípravě časopisu se podílejí také odchovanci domovů Veronika Vargová (DD Humpolec), Gracián Svačina (DD Jemnice), František Miker (DD Mikulov) a Miloš Nguyen (DD Krásná Lída).

Vladislav Sobol

V poradní radě pro mládež Rady Evropy zastupuje ČRDM Jan Husák

Jan Husák z představenstva ČRDM a členské organizace AFS byl zvolen Evropským fórem mládeže do poradní rady pro mládež Rady Evropy – Advisory Council on Youth by Council of Europe), a to na mandát v letech 2016 až 2017.

Poradní rada pro mládež se skládá z 30 mladých zástupců nestátních neziskových organizací a sítí mládeže (20 zvolených z členských organizací Evropského fóra mládeže a 10 nominovaných sekretariátem Rady Evropy mimo členskou základnu Evropského fóra mládeže). Poradní rada pro mládež poskytuje názory a vstupy mladých lidí a sektoru mládeže. Zároveň zajišťuje, aby mladí lidé a jejich názory byly plně začleňovány do dalších aktivit Rady Evropy.

Poradní rada spolupracuje se zástupci ministerstev členských zemí Rady Evropy a při hlasování o politikách mládeže Rady Evropy má stejné postavení jako ministerští zástupci států. Jedná se o tzv. systém spoluřízení (co-management). Rada Evropy se v oblasti mládeže zaměřuje především na podporu vzdělávání, lidských práv, demokracie a mobility v Evropě.

Honzo, prosím, můžeš nám trochu svoji novou činnost přiblížit? V čem bude spočívat Tvoje práce v poradní radě pro mládež Rady Evropy?

Hlavním úkolem poradní rady je poskytovat názory mladých lidí a praktické zkušenosti z oblasti práce s mládeží a sektoru mládeže obecně. To je pro Radu Evropy velmi důležité, neboť sama poskytuje mladým lidem a neziskovým organizacím řadu možností, jak se mohou aktivně zapojit, a podpořit tak zdravý rozvoj společnosti v Evropě. Zároveň Rada Evropy podporuje přístup „mysli globálně a jednej lokálně“ – nechce totiž budovat umělý svět na mezinárodní úrovni, naopak usiluje o uvědomělý rozvoj místních komunit a života. Zároveň je Rada Evropy mezinárodní organizací, kde se jednotlivé členské státy snaží koordinovat a rozvíjet své aktivity tak, aby co nejlépe podporovaly mladé lidi v jejich rozvoji, a to v demokratickém duchu, při respektu k lidským právům, aby tak podpořily zdravě fungující společnost v Evropě. Prakticky to zdaleka nebude taková zábava, jak se může zdát – jde především o to komunikovat se sektorem mláde-

že, zpracovávat podklady, názory, analyzovat a pečlivě prostudovat a připomínkovat řadu podkladů a dokumentů Rady Evropy a snažit se je upravit tak,

aby se obsažené myšlenky dostávaly do reálného světa a nezůstaly jen na papíru. S tím souvisí i spolupráce s ministerskými úředníky a případně s politiky. Rada Evropy má i několik finančních nástrojů, takže částí mé práce bude i kontrola finančních toků do oblasti mládeže, kontrola rozpočtů, přidělených grantových prostředků apod.

Poradní rada pro mládež několikrát ročně zasedá společně s Evropským řídicím výborem pro mládež (CDEJ), kde jednají oficiální státní zástupci členských států Rady Evropy a Evropské kulturní konvence. Tato jednání jsou rámována tzv. společnou radou pro mládež, kde stejnou vahou hlasů rozhodují zástupci států a mladých lidí o prioritách, cílech a rozpočtu Rady Evropy pro oblast mládeže. Projednávají se např. rozpočty, aktivity a hospodaření Evropských center pro mládež ve Štrasburku a Budapešti či Evropské nadace pro mládež (European Youth Foundation).

České ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je již dlouholetým aktivním členem v Radě Evropy v oblasti mládeže, moc se tak těším i na spolupráci se zástupci České republiky, se kterými již spolupracujeme i v dalších oblastech, např. na podpoře strukturovaného dialogu s mládeží.

Co má vlastně všechno Rada Evropy v oblasti mládeže na starost?

Poradní rada může iniciovat i projednání některých nových témat a dávat svá doporučení prakticky k čemukoliv, co se mladých lidí dotýká. Hlavní zaměření celé Rady Evropy je však na podporu demokracie, lidských práv a tzv. vlády práva nebo také podporu právního státu. Pod tím se skrývá spousta dalšího, především oblast vzdělávání mladých lidí, podpora aktivního zapojování mladých lidí do společnosti (participace), dobrovolnictví...

V současné době pracuje poradní rada pro mládež na dvou velkých tématech, která jsou aktuální i pro Českou republiku – tzv. mainstreamingu mládeže, což znamená, že zájmy a postavení mladých lidí by měly být zohledňovány ve všech politikách, které na mladé lidi jakkoliv působí. Např. když se připravuje nový zákon nebo politická strategie, aby se také dbalo na potřeby a zájmy mladých lidí, od zákonů o životním prostředí, přes vzdělávání, po zdraví či sociální problematiku. V ideálním případě aby měli mladí lidé i možnost vyjádřit se k přípravě těchto dokumentů, jejich realizaci a hodnocení jejich účinnosti. Pro takový přístup je ale nutné, aby probíhala řádná koordinace politiky mládeže na celostátní úrovni. Můj osobní názor je, že Česká republika jako stát bohužel politiku mládeže spíše upouzdaruje, a proto jinak velmi schopný – avšak kapacitně omezený – odbor pro mládež na MŠMT má omezené možnosti pro svoji práci v této oblasti. Snad se do budoucna podaří jejich kapacity i v této oblasti posílit.

Druhým velkým balíkem témat pro poradní radu je nyní tzv. přístup postavený na právech v oblasti politik pro mládež. Zabývá se např. podporou vzdělávání, lidským právům, občanskému vzdělávání, uznávání neformálního vzdělávání, ochraně životního prostředí, antidiskriminačním politikám či emancipaci mládeže ve společnosti. V posledních letech je také možné stále více zaznamenat po celé Evropě,

včetně ČR, kampaň „No Hate Speech Movement“ – tedy aktivity na podporu boje proti nenávisti ve společnosti, a to nejen proti nenávistným projevům v živém, ale i on-line prostředí. Když si přečtete prakticky jakoukoliv diskuzi pod články na internetu – zjistíte, jak je důležité zaměřovat se i na takovéto projevy nenávisti či kyberšikany. Nástrojů je málo, ale prevence a oblast vzdělávání v tomto hrají velmi důležitou roli.

Rada Evropy v oblasti mládeže pořádá každoročně také tzv. Světová fóra demokracie. Možná si vzpomenete, že v listopadu 2014 byl na tomto fóru prezentován také projekt České rady dětí a mládeže „Kecejme do toho“ jako jeden z celosvětově dobrých příkladů praxe, jak mladé lidi zapojovat do veřejného politického dění. V roce 2015 se toto fórum zaměří na téma hranic svobody a bezpečnosti, což je podle mě velmi důležitá otázka dnešní doby. Aktivit je více, v minulosti se ČRDm zapojovala především do oblíbené kampaně „Každý jsme jiný – všichni rovnoprávní“ či vysílala mladé lidi z členských organizací na jazykové a multikulturní kurzy Rady Evropy pro pracovníky s mládeží. Poradní rada pracuje nyní také na podpoře občanství a participace, mezinárodní spolupráce mládeže a rovných příležitostí pro mládež. Spo-

lupracuje nejen s členskými státy Rady Evropy, ale i s Evropskou unií (Rada Evropy a Evropská unie společně realizují program tzv. Partnerství v oblasti mládeže).

A o čem jednalo na svém zasedání tentokrát Evropské fórum mládeže, kromě voleb do poradní rady?

Kromě řady organizačních a statutárních záležitostí byly náplní dvě nové rezoluce Evropského fóra mládeže, na kterých pracovaly v minulých měsících pracovní skupiny mladých lidí z členských organizací fóra. První z rezolucí se věnovala doporučením pro podporu inkluzivní a otevřené společnosti a roli mladých lidí a organizací dětí a mládeže v ní. Druhá rezoluce se zaměřovala na podporu kvalitní práce pro mladé. K oběma se sešlo přes 200 připomínek z členské základny, jen ČRDm podala skrze svoji zástupkyni Zuzku Vaněčkovou z Junáka a z představenstva ČRDm pět návrhů na změny a na dalších desítkách se Zuzka podílela společně s dalšími radami mládeže z Evropy, se kterými úzce spolupracujeme v rámci kooperační platformy BBC+.

První rezoluce o inkluzivní společnosti se zaměřuje na doporučení, jak předcházet preventivně nenávistným

projevům a vyčleňování mladých lidí z různých prostředí ze společnosti, a předcházet tak i nárůstu násilných aktivit mladých.

Druhá rezoluce se snaží upozornit zejména Evropskou unií a její členské státy na způsoby, jak co neefektivněji zacházet s prostředky, které na podporu zaměstnávání mladých uvolňuje Evropská unie (tzv. Balíček pro zaměstnanost mládeže EU). Členské státy EU se v minulosti shodly mimo jiné na podpoře tzv. záruky pro mládež, kterou v ČR zavádí i Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nicméně o možnostech, dopadu a znalosti tohoto mechanismu mezi mladými lidmi v České republice bohužel hodně pochybujeme, respektive víme, že je slabý v porovnání s potenciálem, který nabízí a který v některých dalších členských státech EU již prokázal. A je to škoda, neboť zavedení těchto „záruk pro mladé“ vzešlo a bylo podpořeno i samotnými mladými v rámci tzv. strukturovaného dialogu EU s mládeží. MPSV by mělo více spolupracovat s organizacemi dětí a mládeže na jeho propagaci, podobně jako je tomu i v jiných evropských státech. I to je např. jedno z doporučení zmíněné rezoluce, která se projednávala.

Ptala se Michala K. Rocmanová

Strukturovaný dialog s mládeží na NGO Marketu 2015

Nové prostory pražského Fora Karlín se staly 23. dubna 2015 dějištěm 16. ročníku NGO Marketu – tradičního veletrhu neziskových organizací. Spolu s dalšími dvěma stovkami neziskovek se ho zúčastnila i Česká rada dětí a mládeže, která na prezentačním stanovišti číslo 10 nabídla zájemcům informace týkající se některých svých vybraných projektů. Vedle Evropské karty pro mládež EYCA a Chrudimska-Hlinecka, propagujícího turistický ruch ve zmíněném regionu, šlo především o projekt Národní pracovní skupiny pro strukturovaný dialog s mládeží, doplněný odpoledním workshopem.

Podle lektorky Michaely Cvachové asi třetina zájemců zavítala do „dialogového“ stanu ze zvědavosti; dvě třetiny přišly cíleně. „Někteří z nich proto, že projekt znají, chtěli se se mnou setkat a zeptat se na pár drobnost. A pár jich

přišlo proto, že sami už strukturovaný dialog zkoušejí dělat a chtěli vidět moji prezentaci,“ vysvětlila lektorka. „Takže mi workshop dal i příjemný pocit, že to není úplně schované téma, které by nikoho nezajímalo,“ dodala.

Workshopu se účastnili zástupci nově vzniklé mládežnické organizace i ti, kteří pracují s mladými už hodně dlouho. Jejich cílem bylo zjistit, jak díky strukturovanému dialogu mohou posunout svoji činnost s mládeží dál a jak zapojit mladé do rozhodování o vlastních osudech a dění v jejich okolí. „Naše debata po skončení workshopu se týkala možností financování projektů díky klíčové akci 3 z programu Erasmus+ a zapojení se do aktuální evropské konzultace díky reflexi výstupů z Evropské konference mládeže v lotyšské Rize,“ podotkla Michaela. Podle ní „jde o to, aby mladí vůbec měli zájem o veřejné dění, aby

o něm měli alespoň povědomí. A na druhé straně – protože strukturovaný dialog je také o politikách – aby politici věděli, jak se mají mladých zeptat a jak mohou zapojit mladé lidi do svých – mnohdy nepřehledných – politických aktivit. Tak, aby politika a správa věcí veřejných představovaly pro mladé lidi volné pole působnosti a ne něco cizího a jim nepřijemného.“

Jiří Majer

Sametky – hra plná skutečných příběhů se vrací

Poběží „od srpna k listopadu“...

Tak jako loni i letos si budou moci vynavači geocachingových aktivit obohatit své znalosti ve hře Sametky, plné pamětnických vzpomínek a lidských osudů. Hru s příznačným podtitulem „Od srpna k listopadu“ organizuje již podruhé Česká rada dětí a mládeže (ČRDM). Atraktivní, zábavnou formou se tak snaží zprostředkovat zejména nově nastupujícímu pokolení opravdové příběhy z doby bojů za svobodu a demokracii, které se v naší vlasti odehrávaly od srpna 1968 do listopadu 1989. Příběhy známé i neznámé, obyčejné i neobyčejné, budou hráči nacházet ve schránkách – tzv. keškách – ukrytých na místech, s nimiž jsou nějak spojeny.

Pilotní ročník, konaný jako připomínka čtvrtstoletí, které uběhlo od události Sametové revoluce v roce 1989, byl otevřen jednotlivcům, kteří se do soutěže přihlásili. „Letos se mohou zúčastnit nejen jednotlivci, ale i skupiny dětí a školní třídy,“ říká koordinátorka projektu Karolína Puttová.

Je přesvědčena, že díky spolupráci s renomovanými organizacemi – společností Člověk v tísni, programem Jeden svět na školách, Post Bellum, projektem Místa paměti národa, Antikomplex a dalšími – mohou Sametky nabídnout kvalitní vzdělávací obsah. A to nejen pro neformální vzdělávání při práci s dětmi a mládeží

v jejich volném čase, ale i v podobě výukové látky vhodné k doplnění výkladu dějepisu, respektive naší moderní historie, a podnětů využitelných ve výchově k odpovědnému občanství.

Hra začne symbolicky 21. srpna. Pátrat po přibližně 150 schránkách s příběhy bude přitom možné ve všech krajích České republiky až do 17. listopadu 2015; Sametky tedy obdobně jako loni potrvají zhruba tři měsíce.

Do prvního ročníku se zapojilo pět stovek hráčů, kteří hledali poschovávané kešky s příběhy spjatými s odporem proti komunismu a jeho pádem v roce 1989. Nejpilnější hledači si kromě odměny v podobě zážitků, spojených s pátráním a s objevováním střípků našich novodobých dějin, odnesli i některou z pěkných

cen věnovaných do soutěže jejími partnery.

Nejinak tomu má být také letos. Po skončení hry budou vylosováni výherci odměn, které věnovaly například společnosti Mindok, Aligator, Fann a další. Zajímavé ceny související s daným tématem věnovaly rovněž organizace, které pomohly se shromážděním autentických příběhů.

Čerstvé informace o hře Sametky se můžete dozvídat na informačním serveru ADAM.cz (www.adam.cz).

Slovo Sametky, používané v projektu ČRDM, je výrazem vzniklým ze spojení slov SAMETOVÉ vzpomínKY nebo SAMETOVÉ KEŠKY. Název Sametky tedy odkazuje k nosnému námětu celé této hry.

Tisková zpráva ČRDM

Foto archiv ČRDM (nahore) a Petr Molka (dole)

Skupinové jízdenky lze stále zakoupit na pokladnách ČD

České dráhy od začátku května zavedly změny při nákupu jízdenek na skupinovou slevu pro více než 5 osob.

Po 15. květnu došlo k dalším změnám: V případě nákupu jízdenek méně než 72 hodin před odjezdem lze zakoupit skupinovou jízdenku těsně před odjezdem přímo na pokladně. Tam, kde na nádraží pokladna nefunguje, je možno skupinovou jízdenku koupit i u průvodčího ve vlaku.

Skupinovou slevu je možné využít, je-li pro skupinu cestujících nejvýhodnější. Sleva je kalkulovaná pro skupiny 2 až 30 osob. První cestující zaplatí Základní jízdné pro dospělé, druhý cestující obdrží slevu 25 %, třetí a každý další cestující obdrží slevu 50 % bez ohledu na věk.

Kdy není nutno objednat cestu předem:

- při cestování skupin do 5 osob
- pokud nechcete využít objednávkový systém. V takovém případě však nemůžete využít výhody plynoucí z objednání cesty předem (např. místenky).

Dle sdělení ředitele odboru osobní přepravy Českých drah Jiřího Ješety tento stav bude trvat nejméně do 1. července, ale s největší pravděpodobností až do 1. září 2015.

Přesto doporučujeme využívat i nadále objednávkový systém ČD a při rezervaci jízdenky více než 72 hodin před odjezdem využívat formulář Českých drah – viz www.cd.cz/skupiny. Součástí takto zarezervovaných jízdenek je i místenka (v běžných vlacích).

Objednávkový systém funguje i nadále systémem, popsáním v článku: <http://www.adam.cz/clanek-2015050041-na-vypravu-vlakem-aneb-jak-nakupovat-jizdenky-nejen-pro-oddily.html>

ČRDM

Slevy pro držitele karet EYCA v roce 2015

V poslední době se nám podařilo vyjednat pár velmi zajímavých slev pro majitele karty EYCA i pro členské spolky České rady dětí a mládeže. Rádi předkládáme dva příklady nejnovějších slev...

Lanová centra a paintball s 20% slevou!

Firma COODY OUTDOOR je provozovatelem lanových center v ZOO Jihlava, na Landštejně a Želivce. Můžete si tam vyzkoušet a užít pozoruhodné aktivity, od lukostřelby přes lanová dobrodružství až po aquazorbing či aquarunning.

Pro poskytnutí 20% slevy na lanové centrum a paintball všem oddílům a organizacím ČRDM, a také pro jistotu, abyste nečekali frontu, vyplňte raději rezervací formulář, a to tři dny před plánovanou návštěvou.

Formulář najdete na adrese: www.coody.cz/rezervace.html

Více informací najdete na webových stránkách www.coody.cz

S kartou EYCA (nebo členskou kartou EYCA) máte obdobné slevy.

Máte rádi modely? Nebo je rádi stavíte?

Tak vás jistě potěší nejnovější sleva 10% pro držitele EYCA karty, a to ve všech obchodech Pecka Modelář.

Máte rádi modely na dálkové ovládání? Modelářství nabízí RC modely, plastické modely, makety a modelářské příslušenství. Máte rádi automobily a závody, nebo rádi zdoláváte překážky? Pak jsou

pro vás ideální modely aut a jistě si vyberte to správné RC auto pro váš volný čas. Vyrážíte ve volném čase rádi k vodě? Pak zkuste RC modely lodí či ponorek. Nebo chcete něco nespoutaného, bez omezení místa provozu? Pak se zaměřte na RC modely vrtulníků nebo RC modely letadel.

Modelářství nabízí také motory, akumulátory, nabíječe a palivo pro RC modely. Najdete tam také stavební materiály, které při konstrukci RC modelů využijete a v neposlední řadě katalogy a knihy, které se RC modely zabývají.

Sleva se nevztahuje na výrobky DJI a FOXTOYS.

Všechny pobočky naleznete v našem slevovém vyhledávači:

<http://www.eyca.cz/slevova-mista/vyhledavani?keys=pecka+modelar>

Pro členské organizace ČRDM platí buď sleva 10% na členskou EYCA kartu nebo při odběru nad 7000 Kč je poskytována 13% sleva. Rezervace pro oddíly pošlete písemně na adresu: matej.pecka@peckamodel.cz a v mailu uveďte jméno Vašeho oddílu, kontaktní osobu a telefon.

Redakce

Vše o kartě EYCA, k čemu slouží a jak ji získat najdete na www.eyca.cz

Výhody online cestovního pojištění pro držitele karet EYCA:

- pojištění platí na celém světě (kromě České republiky)
- neomezený počet vycestování
- délka jednoho pobytu v zahraničí může být 45 nebo 180 dnů nepřetržitě
- můžete si vybrat rizikovou skupinu Turista nebo Sport, podle toho, jaké aktivity v zahraničí provádíte
- neomezená asistenční služba v českém jazyce je klientům k dispozici NONSTOP
- online nahlašování pojistných událostí z pojištění léčebných výloh v zahraničí
- pojištění lze sjednat pro všechny typy karet EYCA

• platnost pojištění může být až 365 dní (maximálně však do doby platnosti vaší EYCA karty)

Další, podrobnější informace s možností vlastního objednání najdete na:

<http://www.eyca.cz/eyca-tip/nejvyhodnejsi-cestovni-pojisteni-v-cr-jen-s-kartou-eyca>

Zástupci ČRDM návštěvou u náměstka ministra

V okamžicích personálních otřesů na MŠMT přijal náměstek pro mládež a sport Petr Hulinský zástupce národní rady Aleše Sedláčka, Tomáše Novotného a Ondřeje Šejtka.

Naše náměty a požadavky: udržet existenci odboru pro mládež a nedopustit jeho přerod na pouhé oddělení, udržet navýšení prostředků, které pro letošní rok ve výši 40 milionů prosadil odcházející ministr Chládek, vrátit režim investic, který byl na odboru pro mládež do roku 2014 a který spolkům vyhovoval. Stručné reakce pana náměstka: ANO ANO NE.

Jednání bylo věcné, krátké, dynamické a přátelské, i když z tváří zúčastněných je jasné, že momenty očekávání střídaly i chvíle zklamání. U rozhovoru byl přítomen i ředitel odboru pro mládež Michal Urban.

Rozešli jsme se s úsměvem a s tím, že po jmenování nového ministra budou jednání pokračovat.

Tomáš Novotný

Foto Ondřej Šejtka (nahore) a archiv Radky Pešlové (dole)

Březové lístky 5

Březový lístek je ocenění, které si mezi sebou v České republice navzájem udělují vedoucí dětských oddílů za práci s dětmi a pro děti. Má dvanáct stupňů, které postupně vyjadřují rozsah práce oceněného vedoucího. Historie Březových lístků sahá až do roku 1966. U jeho zrodu stál Jan Galén Šimáně a jeho přátelé, o další pokračování tradice pečuje Galénův nadační fond.

1. V jaké organizaci působíš, co s dětmi děláš a co tě na práci s dětmi baví?

2. Při jaké příležitosti jsi svůj poslední BL dostal a co to pro tebe znamená?

Radka „Lobi“ Pešlová, zelený BL

1. Asi od svých 12 let jsem působila v oddíle Fram, kde jsem měla svoji družinku mladších dětí, se kterými jsme jezdili ven a snažili se v duchu skautských zásad vzdělávat. V pozdějším věku mě kamarád ze spřáteleného oddílu Spirála požádal o vedení předškolních dětí, ale s těmi jsme absolvovali jen tábory. No a v dospělosti jsem si založila vlastní oddíl Skyla, který jsem ale kvůli práci sloučila právě se Spirálou.

Od této doby se specializuji na práci s postiženými, a to nejen s dětmi, ale i jejich rodiči. Nejsem typický volnočasový dobrovolník. Nevzdělávám děti, nezaplňuji jejich volný čas... Prostě pomáhám, a to i profesně. Směřuji rodiče s dětmi; pomáhám jim uplatňovat jejich

práva; učím je, jak se o sebe víc starat, jak na sebe mít čas. Věnuji se v tomto ohledu i dospělým. Je mnoho organizací, které umějí a nabízejí své služby... Já pomáhám rodinám získat prostor, aby se o nich dozvěděli a měli vůbec šanci a čas je využít.

K této činnosti externě lektoruji a pomáhám při vzdělávání pracovníků a dobrovolníků volnočasovek, sociálních pracovníků a úředníků. Vše je zaměřeno na sociální oblast a práci s lidmi. Myslím, že dětským věkem sice všechno začíná, ale nekončí :).

Ke své práci, co je mi koníčkem, jsem se ale pomalu vrátila také zase ke klasičtější práci s dětmi. „Své“ postižené nepouštím, ale začala jsem se opětovně věnovat i „zdravým“ dětem, a to jako vedoucí na dětském táboře Brněnka.

S těmito dětmi pořádáme v průběhu roku akce, ve kterých se je snažíme maličko výchovně ovlivnit a na táboře je pak trochu nadneseně cílem „přežít bez wifi, elektrického proudu a teplé vody“.

Nemohu vlastně ani říci, co mě na tom všem baví – tak jednoduše to nevnímám. Prostě mám pocit, že dělám to, co bude užitečné i pro ostatní. Vnímám, že o to, čeho se mi dostalo, se mohu podělit, a dělá mi radost, když jsou moje schopnosti k užítku i druhým. Těší mě rozvíjet ostatní, vzdělávat je, ukazovat jim jejich vlastní svět z jiného pohledu, zvětšovat jejich „prostor“.

2. Březové lístky jsou pro mě silným pojmem a dlouhou dobu (asi od roku

1998) jsem je vnímala jako symbol určité skupiny vyvolených, kteří měli jakýsi svůj svět. Setkávala jsem se s nimi na vzdělávacích akcích volnočasových pracovníků a mýjely mě. Uznávala jsem je, obdivovala a tak trochu záviděla :).

Věděla jsem, že moje práce je jiná a nemohu se pyšnit celodenní prací s dětmi jako třeba Mikin, Tatanka, Kolčava, Medvěd, Atka, Fakír, Cuti, Ček a jiní, kteří jsou mi velkou inspirací. Přesto ale někdo přišel a řekl, že to, co dělám, má taky smysl, a že bych si snad zasloužila svůj první Březový lístek.

A musím říci, že to bylo vážně velké a silné překvapení. Bylo to na RVVZ (Regionální vzájemné výměně zkušeností, pozn.) v Mikulově 2013 a od té doby mi

zelený lísteček obývá moji pracovníčku a už i já patřím mezi ty, o kterých někdo zjistil, že svoji práci dělají s láskou a snad tak trochu jako poslání :).

Připravili Kateřina Palová a Jan Burda

Informace a pravidla udělování BL naleznete na adrese www.brezovylistek.cz a na www.facebook.com/brezovylistky

Představte si, že můžete některé z ročních období prodloužit (na úkor jiného). Jaká by byla Vaše volba a proč?

Ester Janečková

herečka a moderátorka,
skautská vedoucí

Kdybych měla prodloužit jedno roční období, tak bych prodloužila léto. Protože já mám hrozně ráda teplo; mám pocit, že mi dává nejvíc svobody: těší mě, že člověk nemusí řešit, co si obleče...

Navíc pro mě léto vždycky znamená hodně volna – já přes léto víceméně nepracuji, takže trávíme čas spolu s dětmi. Už teď se těšíme na to, co podnikneme se Sárou, i mí synové mají spoustu aktivit. Ještě kdyby tak manžel měl celé léto volné, to bychom pořád cestovali...

Prostě: já miluji léto. A je pravda, že jsem ho vždycky měla spojené s táborem a vlastně celý rok jsem se na prázdniny a na léto hrozně těšila.

Jiří W. Procházka

spisovatel – legenda české fantastiky

Mám rád onen krásný podzim, kdy listy jsou barevné a slunce svítí jako neón a jablka jsou červená jako rty holek a švestky se modrají proti blankytné obloze...

A pak hlavně draci! Miluju draky (ačkoli jsem drakobijce Jiří) a na podzim jich na stránkách za městem poletují desítky, stovky. Nevadí, že jsou papíroví, ale ovládají je děti. A proč děti, to je přece jasné: protože děti umí ovládat všechna zvířata. A nejen v pohádkách. A draky, ty papírové, umějí ovládat nejvíc. Proto mám tak rád „dračí“ podzim.

Podzim plný hub a mírného slunce by mohl trvat klidně až do Vánoc.

To by se draci jen tak tak vystřídali s Ježíškem. Anebo by se na nich Ježíšek naučil létat.

Filip Chmel

náčelník Ligy lesní moudrosti

Asi by mi nevadilo prodloužit zimu a posunout její začátek o něco dříve. Při zachování délky roku by se tím zkrátilo podzimní období plískanic a hnědé sněhové rozježděné břechky. Je to jediný moment v roce, který mě nikdy příliš nebavil – a kdybych o něj přišel, asi by se mi po něm ani nestýskalo. Navíc by se tím prodloužila sezóna na šumavské Filipově huti, kde má naše Liga lesní moudrosti jediné finančně soběstačné ubytovací zařízení Fram. Díky tomu by se Fram mohl stát ještě soběstačnější.

Spíše než prodloužování ročních období bych jich přidal navíc ještě několik nových. To by teprve bylo pestré. Navrhuji tyto názvy: jaro, rolé, léto, topo, podzim, zimzim, zima, maja.

Navigamus 2015 se konal na Seči (foto David Urban)
Fotbal pro rozvoj zahájil kampaň 2015 (foto archiv FPR; INEX-SDA)

